

Til Advokatrådet

Att. Generalsekretær Torben Jensen og formand for Tilsynsudvalget advokat Martin Lavesen
Kronprinsessegade 28
DK-1306 København K

Hellerup, den 21 . marts 2016

Bør denne sag føre til at Advokatrådet rejser en sag ved Advokatnævnet?

I forlængelse af at der med Højesterets dom af 11. februar 2016 nu er fundet en endelig afslutning på sagen Skatteministeriet/SKAT mod undertegnede, skal jeg hermed henlede Advokatrådets opmærksomhed på min modparts advokats, advokat Boris Frederiksens, ageren i den 7 år lange sag.

Det er muligt, at Advokatrådet allerede af egen drift ser på sagsforløbet i anledning af mediernes dækning efter frifindelsesdommen med henblik på at rejse sag ved Advokatnævnet.

Det er min opfattelse, at der kan rejses kritik af advokat Boris Frederiksen efter de advokate-tiske reglers punkt 12.2, nr. 5 (interessekonflikt), punkt 17.1 (unødige retsskridt og utilbørlig sagsførelse) og punkt 18.3 (samt punkt 18.2, påvirkning af vidner og kontradiktion).

Min henvendelse tager udgangspunkt i Advokatsamfundets formål med at sikre tilliden til advokater og at sikre et sundt retssamfund.

Det er en alvorlig sag at blive retsforfulgt som privatperson af staten. Det kan koste velfærd og betyde ruin, og det kan ske for enhver. Der er vel en formodning for, at staten, når den sagsøger private borgere, gør det på et solidt grundlag bestående af en loyal gengivelse af fakta, en juridisk kyndighed på højt niveau og en gennemgående sober sagsførelse. Staten repræsenterer os alle sammen og udgør over for den enkelte borger en overmagt, der som

udgangspunkt er saglig og troværdig, fordi et grundprincip i det danske samfund er, at staten vil det, der er rigtigt.

Derfor er det efter min opfattelse afgørende for retssystemet og retssikkerheden og ikke mindst tilliden hertil, at staten - og statens advokat - også faktisk lever op til sin rolle.

Det er mit håb, at Advokatrådet er enig og finder anledning til at reagere på denne sag, hvis det ikke allerede er sket.

Til Advokatrådets information vedhæfter jeg dommene fra Østre Landsret af 31. oktober 2014 og fra Højesteret af 11. februar 2016 i min digitale henvendelse. Begge afviser, at der er noget grundlag for SKATs erstatningskrav fremført af advokat Boris Frederiksen. Jeg vedlægger ligeledes digitalt og på print til orientering en minibook med min personlige beretning om sagen.

En egentlig, udførlig klage bilagt dokumentation vil være ganske omfattende og ressourcekrævende. Jeg tillader mig derfor i første omgang at redegøre for de overordnede kritikpunkter, og såfremt Advokatrådet ud fra dette ønsker flere oplysninger, vil jeg selvfølgelig udarbejde den nødvendige uddybende redegørelse.

Jeg fokuserer i særlig grad på følgende kritikpunkter:

Vedrørende AER punkt 12.2, nr. 5

- Der er efter min opfattelse grundlag for en klage, idet Boris Frederiksen har påtaget sig at føre en retssag om et tab, som han på grund af egen forkert rådgivning muligvis selv er fuldt eller delvist ansvarlig for.
- Sagens baggrund er, at en række svindlere i november 2003 - november 2004 begik skyldnersvig over for SKAT ved at tømme en række virksomheder for midler, så virksomhederne ikke kunne betale deres skyldige moms til SKAT. Svindlen blev udøvet i forbindelse med momskarruseller, hvorved de senere skyldnersvigsramte virksomheder importerede varer til Danmark uden moms og videresolgte dem til danske købere med dansk moms. På den måde fik virksomhederne store momsbeløb til rådig-

hed, som efterfølgende skulle indbetales til SKAT. Køberne af varerne videresolgte dem til sidst til Comitel International, som solgte varerne ud af EU uden moms. Derved betalte Comitel International momsbeløb til sine danske leverandører uden at få tilsvarende moms ind fra sine kunder. Den betalte moms fik selskabet efterfølgende refunderet fra SKAT.

En ledende medarbejder i Comitel International, chef, direktør og bestyrelsesmedlem, medvirkede til svindlen ved at misbruge selskabet til at indgå handlerne. For dette blev han betalt millionbeløb under bordet. På grund af at der havde været denne trojanske hest i selskabet, kunne SKAT efter sagsperioden nægte Comitel International de gennemførte momsrefusioner og kræve beløbet tilbagebetalt. Selskabet havde allerede én gang betalt beløbet til sine leverandører, og da beløbet over sagsperioden var akkumuleret til 144 mio. kr., kunne selskabet ikke betale beløbet en gang til og gik konkurs.

- Skatteministeriet, SKAT ved Boris Frederiksen anlagde i februar 2009 sag mod mig med påstand om betaling af de 144 mio. kr. baseret på personligt erstatningsansvar, fordi jeg i 2003-2004 var hovedaktionær i og administrerende direktør og bestyrelsesmedlem for Comitel International.
- SKAT kunne imidlertid have tilbageholdt momsrefusionerne til Comitel International allerede fra sagsperiodens begyndelse. Betingelsen herfor er, at der var nærliggende risiko for afgiftstab, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 3, 2. pkt. SKAT havde siden slutningen af 2002 haft svindlens hovedbagmand under overvågning, fordi SKAT vidste, at hans virksomhed foretog handler med forbindelse til momssvindler, og allerede fra begyndelsen af handlerne i sagen vidste SKAT, at handelskæderne var mistænkelige og i en række tilfælde egentligt cirkulære (eller SKAT kunne have skaffet sig denne viden ved en kæderevision, hvilken med SKATs egne ord er meget nem og hurtig at foretage).

Men Boris Frederiksen rådgav SKAT om, at det kunne medføre et stort erstatningskrav mod SKAT, hvis SKAT tilbageholdt Comitel Internationals momsrefusion. SKAT foretog ikke tilbageholdelse af momsrefusion førend i december 2004, da det var for sent.

Boris Frederiksens råd til SKAT var forkert og muligvis ansvarspådragende.

Det er efter min opfattelse problematisk i forhold til AER punkt 12.2, nr. 5, at en advokat påtager sig at føre en retssag om erstatningsansvar for et tab, som tillige advokaten selv muligvis er ansvarlig for.

- Boris Frederiksen oplyste i sin procedure til Højesteret, at han "med sikkerhed" kunne sige, at SKAT ikke på et tidligere tidspunkt kunne have tilbageholdt Comitel Internationals momsrefusioner. Begrundelsen var, at SKAT ikke vidste, at der i Comitel International var en trojansk hest, der hjalp svindlerne og misbrugte selskabet til at deltage i handelskæderne. Der er dog intet krav om, at SKAT skal have sådan viden for at kunne tilbageholde en momsrefusion; en tilbageholdelse er foreløbig, og hele formålet med tilbageholdelsen er jo netop at give SKAT mulighed for at skaffe sig denne viden, sådan at SKAT så eventuelt kan træffe afgørelse om egentlig nægtelse af refusionen (og i 2003-2004 var det ikke engang en betingelse for egentlig nægtelse, at der i virksomheden var nogen viden om svindel, da denne betingelse først blev fastlagt i 2005).

Det illustrerer Boris Frederiksens interessekonflikt i sagen, at han i retten fremførte helt åbenbart forkerte synspunkter om reglerne om tilbageholdelse af momsrefusioner. Det kan have haft til formål at afskærme hans tidligere rådgivning til SKAT fra kritik, og det kan have svækket hans klients troværdighed. Dette gælder i det hele taget Boris Frederiksens aggressive sagsførelse, hvor alle midler blev taget i brug (se nedenfor).

Vedrørende AER punkt 17.1

- Der er efter min opfattelse grundlag for en klage, idet Boris Frederiksen under retssagen har anvendt usandheder og fortielser samt manipulerede og fordrejede oplysninger som midler i sin sagsførelse.
- Det nævnes i dommene, hvordan vi i Comitel over årene, siden 1998, måned for måned korresponderede med SKAT om nye kunder og forretninger som led i et samar-

bejde med SKAT med henblik på at forebygge at blive indblandet i momssvindel og at bidrage til SKATs arbejde mod svindel. Allerede i 2010 oplyste vi om dette samarbejde med SKAT.

Boris Frederiksen benægtede over for retten samarbejdets eksistens.

I midten af 2011 kunne vi fremvise en e-mail, hvori min primære kontaktperson hos SKAT, Mia Pedersen, spurgte efter oplysningerne for en måned (fordi jeg, på SKATs anmodning, havde sendt dem til to andre medarbejdere i SKAT). I mailen takkede hun for vores samarbejde vedrørende momskarruseller.

Boris Frederiksens reaktion herpå var i starten af 2012 igen at benægte, at samarbejdet havde fundet sted.

I midten af 2012 erkendte Boris Frederiksen nu, at jeg sendte ”noget” materiale til SKAT, men benægtede fortsat, at der havde været et samarbejde. Ultimo 2012 gentog Boris Frederiksen denne benægtelse.

Midt 2013 bad min advokat Boris Frederiksen om at oplyse, om han overhovedet havde spurgt mine samarbejdspartnere hos SKAT til samarbejdet.

I slutningen af 2013 oplyste Boris Frederiksen, at han ”i sagens natur” tidligere havde spurgt SKATs medarbejdere til samarbejdet. I kontrast hertil oplyste Mia Pedersen i sin senere vidneforklaring, at hun godt kunne huske vores samarbejde og min indsendelse af oplysninger. Boris Frederiksen erkendte nu, at jeg hver måned indsendte oplysninger om kunder og leverandører til SKAT. Boris Frederiksen oplyste også, at begrundelsen for, at han indtil da konsekvent havde benægtet samarbejdets eksistens, var, at de oplysninger, jeg havde sendt til SKAT, angiveligt havde været ”fejlarkiveret”, hvilket er uforeneligt med de faktiske oplysninger fra Mia Pedersen, da der jo ingen sammenhæng er mellem den hævdede fejlarkivering og den usande benægtelse af selve eksistensen af samarbejdet. Boris Frederiksen oplyste videre, at de oplysninger, jeg havde sendt til SKAT, var mangelfulde. Endelig oplyste Boris Frederiksen, at SKATs ønske om at modtage oplysningerne fra mig var, at SKAT skulle bruge dem til ”den almindelige ligning”, og at min indsendelse af oplysningerne derfor var

irrelevant som foranstaltning mod momssvindel. I kontrast hertil oplyste Mia Pedersen i sin senere vidneforklaring, at SKAT anvendte oplysningerne i sit arbejde mod momssvindel.

I foråret 2014 nægtede Boris Frederiksen at fortælle, hvem hos SKAT han tidligere "i sagens natur" havde forelagt spørgsmålet om mit samarbejde med SKAT. Boris Frederiksen nægtede også at forholde sig til sit eget udsagn om, at SKAT skulle bruge oplysningerne i "den almindelige ligning". Dog erkendte Boris Frederiksen nu, at de oplysninger, jeg havde indsendt, havde været fuldstændige og ikke mangelfulde, da dette fremgik af materiale, som Boris Frederiksen selv havde fremlagt i retten.

I slutningen af sommeren 2014 erkendte Boris Frederiksen, at SKAT ikke skulle bruge oplysningerne i "den almindelige ligning", men til sit arbejde mod momssvindel. Boris Frederiksen oplyste samtidig til retten, at der "ingenlunde" havde været tale om, at han ikke havde ønsket at bidrage til sagen med korrekte oplysninger.

Både Østre Landsret og Højesteret lægger vægt på, at jeg i min ledelse af Comitel International havde dette samarbejde med SKAT og nøje havde iagttaget den forebyggende foranstaltning mod momssvindel, som SKAT selv anbefalede.

Hvis ikke jeg tilfældigvis havde gemt emails, der da var op til 10 år gamle, ville Boris Frederiksen have haft held til at undertrykke oplysningerne om dette samarbejde. Jeg mener, at Boris Frederiksens usande benægtelser og undertrykkelse af oplysninger ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser.

- Min advokat gjorde gældende, at SKATs tab skyldes SKATs egne forhold, fordi SKAT lod svindlerne løbe linen ud, selv om SKAT kunne have stoppet svindlen. Det tager retten ikke stilling til, fordi jeg ikke har handlet ansvarspådragende, men spørgsmålet om SKATs egne forhold kunne for eksempel være blevet relevant, hvis Boris Frederiksen var lykkedes med at undertrykke oplysningerne om mit samarbejde med SKAT.

Primo 2011 oplyste Boris Frederiksen til retten, at SKAT ingen mulighed havde haft for at reagere, førend svindlen var afsluttet.

Primo 2012 oplyste Boris Frederiksen til retten, at SKAT ingen anledning havde haft til at foretage kontroller hos de virksomheder, der var indblandet i de handelskæder, sagen handlede om.

I sommeren 2012 oplyste Boris Frederiksen, at SKAT hverken havde haft anledning eller adgang til at reagere på eller kontrollere mistanker om svindel.

Min advokat bad Boris Frederiksen om at fremkomme med de oplysninger, der måtte være om, hvad SKAT havde foretaget sig.

I efteråret 2012 oplyste Boris Frederiksen til retten, at SKAT "loyalt" havde givet oplysninger, "i det omfang et sådant materiale eksisterer", og at SKAT "i sagens natur" ikke kunne komme med materiale, som ikke eksisterede.

I slutningen af 2012 kunne vi indlevere en række dokumenter, som vi var kommet i besiddelse af, og som viste, at SKAT meget tidligt havde en stærk mistanke om svindel og nedsatte en aktionsgruppe med deltagelse af blandt andre bagmandspolitiet og Boris Frederiksen, der fulgte svindlen.

Faktum var, at SKAT allerede et år inden sagens opstart havde svindlens hovedmand under overvågning og løbende kontrol, fordi SKAT vidste, at han næsten kun indgik i handler med forbindelse til momssvindel. SKAT vidste fra sagens start, hvem der handlede med hvem, og fik en "bestemt formodning" om, at der var tale om svindel.

SKAT kunne have forhindret tabet ved at tilbageholde Comitel Internationals momsrefusioner, men valgte ikke at gøre det, som nævnt ovenfor, og lod i stedet svindlen køre videre. Dette var tilsyneladende for at sikre den strafferetlige side af sagen, og under alle omstændigheder var det et bevidst valg fra SKATs side.

Af de dokumenter, hvis eksistens Boris Frederiksen gentagne gange havde benægtet, kunne man se, at SKAT kaldte svindlen for "de nye momskaruseller" og betegnede dem som "aktuelle og spændende". Det var også der, man kunne se, at Boris Frederiksen havde givet SKAT forkert rådgivning om reglerne for tilbageholdelse af moms.

Hvis ikke vi tilfældigvis havde haft dokumentationen for SKATs mistanker og kontroller, ville Boris Frederiksen have haft held til at undertrykke disse oplysninger - og herunder oplysningerne om sin egen rolle i forløbet. Jeg mener også her, at Boris Frederiksens usande benægtelser og konsekvente undertrykkelse af oplysninger ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser.

- I straffesagen mod svindlerne oplyste Boris Frederiksen som vidne, at den type af momskarruseller, som sagen handlede om, var på en anden måde, end man tidligere havde set. Det samme oplyste SKATs medarbejdere i deres vidneforklaringer, ligesom også Skatteministeriet oplyste dette til Folketinget. I kontrast hertil står, at Boris Frederiksen i min retssag oplyste til både Østre Landsret og Højesteret, at momskarrusellerne var præcis de samme som dem, der hidtil havde været kendt, og at jeg derfor havde handlet uansvarligt ved at tro, at de var usete og dermed mindre sandsynlige.

Jeg mener, at Boris Frederiksens fragåelse af sin egen vidneforklaring ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser.

- I sin procedure i Højesteret betegnede Boris Frederiksen mig konsekvent som "den reelle eneejer" af Comitel International, som om der var tale om en stråmandskonstruktion, og selv om Boris Frederiksen ved, at jeg ikke var eneejer.

Boris Frederiksen fortalte Højesteret, at SKATs tab skyldtes min "grådighed og skødesløshed", og Boris Frederiksen oplyste, at jeg skulle behandles, som hvis jeg med åbne øjne havde handlet med mafiaen. Boris Frederiksen er imidlertid vidende om, at jeg intet har tjent på, at Comitel Internationals trojanske hest misbrugte selskabet til kriminalitet, tværtimod har jeg lidt et betydeligt tab på grund af selskabets konkurs. Comitel International udbetalte intet udbytte i 2003 og indtil konkursen, og SKAT selv konstaterede, at avancen i handlerne var normal og dermed ikke gav anden fortjeneste til selskabet, end hvis selskabets likviditet i stedet var blevet anvendt på andre handler. Med hensyn til Boris Frederiksens oplysninger om skødesløshed og sammenligning med mafiaen er det vist nok at henvise til dommene.

Boris Frederiksens hovedargument i min sag har været, at jeg ikke anede, hvad jeg lavede, at jeg simpelt hen ikke var kvalificeret til at lede min virksomhed. Boris Frederiksen oplyste til Østre Landsret og Højesteret, at jeg var en novice med utilstrækkeligt kendskab til og viden om det marked, min virksomhed agerede på.

Men Boris Frederiksen havde selv givet retten dokumentation for, at jeg faktisk har forfattet en sagkyndig udtalelse om markedet for Det Danske Handelskammer, har givet en sagkyndig vidneforklaring i Østre Landsret om markedet og har været formand for brancheorganisationen. I den periode, som sagen handler om, var min virksomhed en af de største og mest erfarne danske virksomheder på markedet.

Til Østre Landsret oplyste Boris Frederiksen, at mine kollegaer i branchen havde smidt mig ud af IT-brancheforeningen. Men Boris Frederiksen nævnte ikke, at det faktisk var de autoriserede distributører, der havde forsøgt at presse en repræsentant for parallelimportørerne ud. En broker, som Comitel International var, er en parallelimportør, og på alle markeder med både autoriserede distributører og parallelimportører består der en stærk konflikt mellem de to.

Boris Frederiksen nævnte heller ikke, at distributørernes forsøg på at presse mig ud blev pure afvist af foreningens hovedbestyrelse, som direkte fastslog, at jeg hverken havde gjort noget ulovligt eller noget, der var i strid med god brancheskik. En tidligere formand for foreningen, Kim Østrup, som deltog i behandlingen, gav forklaring i Østre Landsret og fastslog, at distributørernes forsøg var "ubegrundet", og at distributørerne ikke havde kunnet komme med "et eneste argument for, at der var handlet i strid med god brancheskik".

Jeg mener, at Boris Frederiksens forsøg på karaktermord - mod bedre vidende - ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser.

- I 2005 indhentede SKAT noget materiale fra en række andre EU-lande om Comitel Internationals salg af varer til virksomheder i disse lande. 9 år senere, dagen før domsforhandlingen i Østre Landsret i efteråret 2014, kom Boris Frederiksen med 150 sider

af dette materiale og oplyste, at materialet dokumenterede, at 70 % af Comitel Internationals kunder i andre EU-lande i 2003-2004 havde været "missing traders", dvs. moms-svindlere, der havde købt varerne af Comitel uden moms, videresolgt dem med deres lands moms og derefter tilegnet sig momsen i stedet for at indbetale den til deres skattemyndigheder.

Dertil kommer, at Boris Frederiksen havde instrueret SKATs medarbejder Mia Pedersen i at medbringe nogle papirer til sin vidneforklaring og bruge dem til at beskyldte endnu en kunde for at være missing trader. Disse papirer har hverken retten, min advokat eller jeg nogensinde fået at se. Jeg redegør for dette nedenfor.

I Højesteret blev beskyldningen om handel med svindlere i EU så ophøjet til en primær del af Boris Frederiksens sagsførelse, og Boris Frederiksen hævdede andelen af påståede svindlere til 80 %.

Materialet fra Boris Frederiksen viste ikke, at én eneste kunde faktisk var missing trader. Beskyldningerne herom var baseret på gætværk, kom det frem i SKATs medarbejders vidneforklaring i Østre Landsret. Ikke på noget tidspunkt siden indsamlingen af materialet i 2005 havde Boris Frederiksen ulejligen sig med at undersøge, om der så havde vist sig at være hold i gætværket.

Faktum er, at en lang række af EU-kunderne stadig eksisterer den dag i dag, at en kunde faktisk fik dækket et moms krav mod myndighederne, og at der ingen oplysninger var om, at nogen af de øvrige faktisk havde vist sig at være missing trader.

Dette var grundlaget, hvorpå Boris Frederiksen på statens vegne bad rigets øverste domstol om at lægge til grund, at 80 % af Comitel Internationals EU-kunder var forbrydere.

I Højesterets dom kan man se, at Boris Frederiksens materiale ikke viser, at nogen af kunderne var svindlere, men det skyldes jo kun, at jeg var så heldig, at min advokat kunne endegyldigt tilbagevise beskyldningerne.

Det ligger efter min opfattelse over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser, at Boris Frederiksen på denne måde fremstillede Comitel International som nærmest sovset ind i en paneuropæisk røverrede, vel vidende at det var grundløst at hævde, at der var dokumentation for, at kunderne var svindlere.

- Af andre eksempler kan jeg nævne, at Boris Frederiksen oplyste til retten, at der ikke var budgetter og budgetopfølgning i Comitel International. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt eksempler på budgetter med mine opfølgende noter påført. Så oplyste Boris Frederiksen, at hverken varelager eller transporter var forsikrede. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt et bestyrelsesmødereferat, hvori forsikringsdækning var omtalt, og vi kunne fremskaffe policer og anden dokumentation for dette selvfølgelige forhold. Så oplyste Boris Frederiksen, at jeg vidste, at en kunde anviste andre kunder. Men Boris Frederiksen havde selv fremlagt den dokumentation, hvoraf det fremgår, at det var usandt.

Jeg mener, at det ligger over grænsen for, hvad en advokat kan tillade sig i varetagelsen af klientens interesser, at komme med den ene beskyldning efter den anden - i et omfang så massivt, at sagen endte med 1.000 sider processkrifter og 6.000 sider bilag - hvis urigtighed man enten er vidende om eller burde være vidende om, tilsyneladende i håbet om, at jeg og retten ikke ville opdage, at Boris Frederiksen i en række tilfælde selv havde dokumenteret urigtigheden, og at jeg i andre tilfælde ikke kunne modbevise beskyldningerne, eller at retten ville drukne i papir og ikke ville have mulighed for at finde hoved og hale i andet end Boris Frederiksens beskyldninger.

- Ovenstående er blot et udpluk af mange eksempler.

Vedrørende AER punkt 18.3

- Der er efter min opfattelse grundlag for en klage, idet det må lægges til grund, at Boris Frederiksen under retssagen har påvirket SKATs vidner til at afgive urigtige forklaringer, og Boris Frederiksen påvirkede et af SKATs vidner til at medbringe papirer, som blev brugt under vidneforklaringen, men som aldrig blev indleveret til retten eller forevist retten eller min advokat og mig.

- Under domsforhandlingen i Østre Landsret gav SKATs medarbejdere Mia Pedersen, Kenn Hoffmann Jensen og Reino Nielsen vidneforklaringer. De oplyste, at SKAT helt indtil efteråret/vinteren 2004 intet vidste om, at der var tale om svindel i sagskomplekset, og ingen mistanke havde herom, idet SKAT i stedet alene arbejdede med "teser" og "ideer", der kunne gå i alle retninger.

Disse forklaringer var samstemmende og påfaldende enslydende. De var imidlertid i modstrid med Kenn Hoffmann Jensens og Reino Nielsen tidligere vidneforklaringer for Københavns Byret i straffesagen mod de skyldige i sagskomplekset, hvor Kenn Hoffmann Jensen og Reino Nielsen forklarede, at det "hurtigt" gik op for SKAT, at noget var "rivende galt", og at SKAT fik en "bestemt formodning for, at der var tale om momsunddragelse". SKATs medarbejders forklaringer i min sag var også i modstrid med, at det er dokumenteret i sagen, at SKAT siden 2002 havde haft hovedbagmanden under overvågning og løbende kontrol, og at SKAT i foråret 2004 nedsatte en styregruppe, der betegnede sagskomplekset som "de nye momskarruseller".

Uoverensstemmelserne kan vanskeligt have baggrund i andet, end at Boris Frederiksen havde indprentet SKATs medarbejdere vigtigheden af, at mit synspunkt om betydningen af SKATs egne forhold ikke fik næring.

- Mia Pedersen fremtog under sin vidneforklaring i Østre Landsret pludselig, på Boris Frederiksens anmodning, en stak papirer, som angiveligt skulle handle om en af Comitel Internationals EU-kunder. Boris Frederiksen fik herefter de oplysninger ud af Mia Pedersen, at kunden var et svindelselskab. Denne påstand var helt uunderbygget, og de papirer, der blev fremtaget, er aldrig indgivet til retten og blev ikke forevist retten eller min advokat og mig. Dette forhold udgør efter min mening også en overtrædelse af AER punkt 18.2.

Som nævnt er der et betydeligt retssikkerhedsmæssigt problem i både omstændighederne og forløbet af sagen gennem 7 år. Det forfølger jeg nu også via henvendelser til SKAT og spørgsmål til advokat Boris Frederiksen. Medierne er orienteret om mine skridt. Kopi af dette brev er sendt til Boris Frederiksen.

Denne sag har været i syv år. Jeg har ikke kunnet udtale mig, før sagen var afsluttet. Nu kan jeg, og det gør jeg, jf. nedenfor. Det er vigtigt for mig at pointere, at jeg henvender mig til Advokatrådet, fordi jeg finder det naturligt, at samfundets tilsynsorgan – Advokatrådet – træder ind på banen og tager faklen og lader Advokatnævnet få til opgave at afgøre, om en borger kan behandles på denne måde af en dansk advokat. Jeg kan godt selv gå til Advokatnævnet, men jeg har ikke Advokatrådets mandat og tyngde som samfundets tilsynsorgan, der må have, tænker jeg, netop retssikkerheden som højeste prioritet.

En sag, der er blevet betegnet som ”hensynsløs sagsførelse med bind for øjnene”, og som har fået et så entydigt udfald ved vores to højeste retsinstanser, har ikke uventet taget mediernes opmærksomhed. Jeg har ikke lagt skjul på, at jeg ville reagere efter tavshed i de syv år, sagen har kørt ved domstolene. Det sker nu. Jeg har oprettet en hjemmeside unfairmod-part.dk, så alle interesserede har mulighed for at få indblik i forløbet. Mit ærinde er at belyse det begåede overgreb ud fra et ønske om at undgå gentagelse. Af hensyn til sagens kompleksitet har jeg samlet hovedlinjerne i en MiniBook, der tilgår bl.a. medlemmerne af Folketinget og pressen.

Denne MiniBook, henvendelsen til Advokatrådet og Advokatrådets svar vil også være tilgængeligt på hjemmesiden.

Sagen rummer som nævnt mange tusinde sider bilag, og jeg er naturligvis parat til at levere nærmere information i en uddybende redegørelse.

Jeg anmoder venligst Advokatrådet om at underrette mig, om ovenstående giver rådet anledning til at reagere på sagen. Eller om rådet allerede har reageret med initiativer?

Venlig hilsen

Peer Kølendorf
Comitel A/S
Strandvejen 60
2900 Hellerup